

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/98/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414205176
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6414205176.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Amy Odalošovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v právnej veci žalobcu: ČSOB Leasing a. s., so sídlom Panónska cesta 11, Bratislava, IČO: 35 704 713 (právny nástupca pôvodne v žalobe označeného žalobcu), zastúpeného splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária JUDr. Daniel Juhás s.r.o., so sídlom Seberíniho 1, Bratislava, IČO: 36 869 970, za ktorú koná advokát a konateľ JUDr. Daniel Juhás, proti žalovanému: C. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom S. V. XXX/XX, A., zastúpenému splnomocnenkyňou WEBBER LEGAL, s. r. o., so sídlom Na rozhladke 2, Bratislava - mestská časť Nové mesto 831 01, IČO: 50 680 552, za ktorú koná advokát a konateľ Mgr. Anton Pavúk, o zaplatenie sumy 16 072,69 € s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 12C/156/2014-105 zo dňa 09. 10. 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 12C/156/2014-105 zo dňa 09. 10. 2017 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej v texte aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 16 072,69 € s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 15 979,10 € od 03. 11. 2013 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (I. výrok). O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % trov konania (II. výrok).

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že pôvodne v žalobe označený žalobca VB LEASING SK spol. s r.o., so sídlom v Bratislave sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 16 072,69 € s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 15 979,10 € od 03. 11. 2013 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 10. 10. 2012 uzavrel so žalovaným Úverovú zmluvu č. LZB/12/60058 (ďalej v texte aj „úverová zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanému bezúčelový úver vo výške 14 500 €, pričom rozpis splátok, ktoré bol žalovaný povinný plniť bol obsahom splátkového kalendára k úverovej zmluve. Žalovaný bol v omeškaní so splácaním splátok, a preto právny predchodca žalobcu listom zo dňa 07. 08. 2013 predčasne stanovil splatnosť úveru z dôvodu omeškania žalovaného s úhradou splátok splatných od 10. 03. 2013 do 10. 08. 2013. Dňa 19. 09. 2013 zaslal pôvodne v žalobe označený žalobca žalovanému „Záverečné finančné vypořádanie“, kde bola vyčíslená pohľadávka žalobcu vo výške 16 072,69 €, ktorú žalovaný do dňa podania žaloby neuhradil. Spoločnosť pôvodne v žalobe označeného žalobcu VB LEASING SK spol. s r. o. zanikla v priebehu konania pred súdom prvej inštancie zlúčením so spoločnosťou ČSOB Leasing a. s. , IČO: 35 704 713 (ďalej aj „žalobca“) od 01. 07. 2016, ktorá sa stala jej univerzálnym právnym nástupcom.

2.1 Súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že pôvodne v žalobe označený žalobca ako veriteľ uzavrel so žalovaným ako dlžníkom dňa 10. 10. 2012 Úverovú zmluvu číslo LZB/12/60058, na základe ktorej

poskytol žalovanému úver vo výške 14 500 €. Žalovaný sa zaviazal splácať poskytnutý úver v splátkach po dobu 48 mesiacov. Ročná úroková sadza bola dohodnutá vo výške 9 %, RPMN vo výške 25,62 %, priemerná RPMN vo výške 11,62 %. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že z článku 2 bod 1 úverovej zmluvy vyplýva, že veriteľ sa zaviazal na základe predmetnej úverovej zmluvy poskytnúť dlžníkovi (žalovanému) bezúčelový úver a dlžník sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky včas a riadne v anuitných úverových splátkach, ktorých výška a termíny splatnosti sú uvedené v Splátkovom kalendári k úverovej zmluve vrátiť a zaplatiť veriteľovi úroky v zmysle úverovej zmluvy. V zmysle článku 2 bod 2 zmluvy, dlžník podpisom úverovej zmluvy výslovne požiadal veriteľa a súhlasil s tým, aby poskytnutý úver poukázal veriteľ na bankový účet určený dlžníkom v žiadosti o čerpanie úveru. V zmysle článku 5 zmluvy, sa zmluvné strany dohodli, že úverová pohľadávka zodpovedajúca záväzku dlžníka voči veriteľovi bude zabezpečená Zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, pričom dlžník je povinný uzavrieť s veriteľom písomnú zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nasledujúcemu predmetu vo vlastníctve dlžníka: MERCEDES BENZ ML 320 CDI 4 MATIC. V zmysle článku 4 zmluvy, neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky. V Prílohe číslo 2 k úverovej zmluve je upravený Splátkový kalendár, z ktorého vyplýva dátum poskytnutia úverových prostriedkov dňa 11. 10. 2012 ako aj uvedenie poradia splátok, dátumov splatnosti jednotlivých splátok, celková suma splátky, rozpis koľko zo splátky za započíta na istinu a koľko na úroky. Prílohou č. 3 k úverovej zmluve je Splátkový kalendár poistného k úverovej zmluve.

2.2 Súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu ako nadobúdateľ a žalovaný ako prevodca uzavreli dňa 10. 11. 2012 Zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. LZB/12/60058. Z Článku I. bod 1 uvedenej zmluvy vyplýva, že nadobúdateľ a prevodca uzavreli dňa 10. 10. 2012 úverovú zmluvu č. LZB/12/60058, na základe ktorej sa nadobúdateľ ako veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 14 500 €. Z článku 2. predmetnej zmluvy ďalej vyplýva, že prevodca na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej s predávajúcim Y. U. nadobudol vlastnícke právo k motorovému vozidlu MERCEDES BENZ ML 320 CDI 4 MATIC, výrobné číslo: WDC1641221A479851, rok výroby 2009, za kúpnu cenu 29 000 €. Motorové vozidlo MERCEDES BENZ ML 320 CDI 4 MATIC (predmet zabezpečenia), bolo dňa 15.3.2013 zadržané nemeckou políciou, pričom bolo zistené, že uvedené motorové vozidlo bolo kradnuté. OR PZ Žiar nad Hronom, Okresný dopravný inšpektorát Žarnovica rozhodnutím sp. zn. ORPZ-ZH-OD14-105-004/2013 zo dňa 19. 11. 2013 rozhodol o jeho vyradení z evidencie. Pôvodne v žalobe označený žalobca listom zo dňa 19.9.2013, tak ako bolo vyššie uvedené, zaslal žalovanému „Záverčné finančné vysporiadanie úverovej zmluvy č. LZB/12/60058“, kde podrobne špecifikoval pohľadávku vyplývajúcu z úverovej zmluvy. Uvedenú listinu si žalovaný neprevzal, žalobcovi sa vrátila ako nedoručená dňa 21. 10. 2013 s tým, že žalovaný je neprevzal v odbernej lehote.

2.3 Súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že Úverová zmluva č. LZB/12/60058 zo dňa 10. 10. 2012 je spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej alebo obchodnej činnosti a veriteľ bol právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený predmetnou zmluvou je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej v texte len „Občiansky zákonník“) o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Predmetnú úverovú zmluvu súd prvej inštancie zároveň podriadil aj pod právny režim zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (o. i.) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru (§ 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch).

2.4 Vyhodnotením všetkých vykonaných dôkazov súd prvej inštancie dospel k záveru, že predmetná úverová zmluva obsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako tieto určuje ustanovenie § 9 ods. 1, 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch; neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve súd prvej inštancie nezistil. Konštatoval, že žalovaný splátky úveru v zmysle splátkového kalendára neplatil riadne a včas, na základe čoho veriteľ úver zosplatnil ku dňu 10. 09. 2013. Zosplatnenie úveru oznámil žalovanému listom zo dňa 07. 08. 2013, pričom žiadal, aby mu žalovaný zaplatil sumu 16 072,69 €. Súd prvej inštancie žalobe žalobcu vyhovel, nakoľko dospel k záveru, že je dôvodná. V odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že „priznaná suma pozostáva zo sumy 11

621,67 € ako súčet istín budúcich úverových pohľadávok (súčet splátok označených pod por. č. 12 až 48 v zmysle Splátkového kalendára k úverovej zmluve) v zmysle bodu 6.6 písm. a) Všeobecných úverových podmienok (ďalej aj „VÚP“); zo sumy 1 162,17 € poplatok- zmluvná pokuta vo výške 10 % zo sumy rovnajúcej sa súčtu istín budúcich úverových splátok, ktorých splatnosť podľa ÚZ a Splátkového kalendára mala nastať po stanovení zo strany veriteľa splatnosti celej úverovej pohľadávky (súd prvej inštancie poukázal na to, že ak by žalovaný úver splácal riadne a včas, žalobca by úver nezosplatnil) v zmysle bodu 6.6 písm. b) VÚP; zo sumy 20,19 €- úroky z omeškania z neuhradených splátok poisťného do okamihu splatnosti úverovej pohľadávky vypočítané ku dňu 19.9.2013 v zmysle čl. 2 bod 1 ÚZ a bodu 13.9 VÚP; zo sumy 66,79 €- úroky z omeškania z neuhradených úverových splátok do okamihu predčasnej splatnosti úverovej pohľadávky vypočítané ku dňu 19. 09. 2013 v zmysle čl.2 bod 1 ÚZ a bodu 13.9 VÚP; zo sumy 1,71 €- úroky z omeškania z uhradených splátok poisťného do okamihu splatnosti celej úverovej pohľadávky vypočítané ku dňu 19. 09. 2013 v zmysle čl. 2 bod 1 ÚZ a bodu 13.9 VÚP; zo sumy 4,90 €- úroky z omeškania z uhradených úverových splátok splatných do okamihu predčasnej splatnosti úverovej pohľadávky vypočítané ku dňu 19. 09. 2013 v zmysle čl. 2 bod 1 ÚZ a bodu 13.9 VÚP; zo sumy 51 €- zmluvnej pokuty v prípade omeškania dlžníka s úhradou akejkoľvek dohodnutej splátky úverovej pohľadávky alebo jej časti v lehotách podľa článku 4.12 VÚP alebo podľa ÚZ, vrátane záväzku uhrádzať splátky poisťného podľa bodu 5.2 VÚP, zmluvná pokuta vo výške 3 € za každé takéto omeškanie s úhradou, v zmysle bodu 4.12 VÚP; zo sumy 979,28 €- neuhradené splátky poisťného splatné do dňa predčasnej splatnosti celej úverovej pohľadávky v zmysle bodu 6.6 písm. d) VÚP; zo sumy 2 164,98 €- neuhradené úverové splátky splatné do dňa predčasnej splatnosti celej úverovej pohľadávky (predstavuje súčet úverových splátok pod por. č. 6 až 11 v zmysle Splátkového kalendára s poukazom na bod 6.6 písm. d) VÚP“. Súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že nakoľko sa žalovaný s plnením dostal do omeškania, vzniklo žalobcovi právo na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 03. 11. 2013 do zaplatenia zo sumy 15 979,10 €. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s § 3 ods.1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., v znení účinnom do 31. 01. 2013, výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Zároveň konštatoval, že ak záväzkový vzťah vznikol pred 01. 02. 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. 01. 2013 aj za dobu omeškania po 31. 01. 2013 (§ 10 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., v znení účinnom od 01. 02. 2013).

3. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný odvolanie a to „v časti prevyšujúcej sumu vo výške 2 144,35 €“ podľa ustanovenia § 365 ods. 2 písm. h) CSP, pretože rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že vzhľadom na povahu zmluvných strán je Úverová zmluva č. LZB/12/60058 zo dňa 10. 10. 2012 zmluvou spotrebiteľskou, konkrétne zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z., pričom ide o zmluvu, plnenie ktorej sa má vykonávať v splátkach.

4. Žalovaný ďalej po citácii ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka ako aj ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v odvolaní uviedol, že si s ním žalobca nedohodol oprávnenie vyhlásiť predčasnú splatnosť spotrebiteľského úveru pre taký prípad, aký je uvedený v ustanovení § 53 ods. 9 v spojení s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka. Nakoľko podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru sú vo Všeobecných úverových podmienkach (ďalej aj „VÚP“) formulované odlišne od ustanovenia § 53 ods. 9 v spojení s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka, jedná sa o nedovolený odklon od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa (54 ods. 1 Občianskeho zákonníka), preto sú tieto podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru pre rozpor so zákonom sú neplatné (§ 39 Občianskeho zákonníka). V uvedenej súvislosti žalovaný v odvolaní uviedol, že žalobca porušil jeho právo vyjadrené v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď mu nedoručil žiadne upozornenie na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Žalobca tak neumožnil žalovanému riadne sa brániť pred vyhlásením predčasnej splatnosti úveru, a to zaplatením konkrétne určenej splátky, ktorú by v takomto upozornení veriteľ uviedol a s ktorou by bol žalovaný ako spotrebiteľ v omeškani po dobu viac ako tri mesiace. Skutočnosť, že v upozornení spotrebiteľa podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka musí byť uvedená konkrétna splátka, s ktorou je spotrebiteľ v omeškani, má okrem dôvodov uvedených vyššie tiež ten dôvod, aby súd mohol preskúmať, či veriteľ právo na zosplatenie spotrebiteľského úveru použil najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Žalobca neupozornil žalovaného na možnosť predčasného zosplatenia spotrebiteľského úveru. Žalobca spotrebiteľský úver zosplatnil Oznámením o predčasnom

splatení zo dňa 07. 08. 2013, a to ku dňu 10. 09. 2013. Keďže žalobca spotrebiteľa neupozornil v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda nie je zrejmé, s ktorou konkrétnou splátkou mal byť žalovaný v omeškaní, a táto konkrétna skutočnosť nevyplýva ani z oznámenia o predčasnom splatení úveru, súd prvej inštancie nemal ako uskutočniť prieskum, či žalobca toto právo vykonal do splatnosti najbližšej splátky. Zároveň považoval žalovaný za podstatné uviesť, že žalobca mu toto oznámenie o predčasnom splatení úveru nikdy nedoručil a toto oznámenie sa nikdy nedostalo do sféry jeho dispozície. V súdnom spise nie je ani len založený dôkaz - doručka, že by táto listina bola žalovanému zo strany žalobcu expedovaná, čím žalobca hrubo porušil jeho práva spotrebiteľa. Žalovaný konštatoval, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď neprihliadal na nesplnenie podmienok pre vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru zo strany žalobcu.

5. Žalovaný v odvolaní poukázal aj na tú skutočnosť, že dojednanie o zmluvnej pokute je neprehľadné, písané veľmi malým písmom, zapracované do úverových zmluvných podmienok bez toho, aby bolo odlíšené od ich ostatného obsahu, určitým spôsobom zvýraznené tak, aby aspoň formou písaného textu mohlo navodiť dojem, že spotrebiteľ pri oboznamovaní sa s jednotlivými úverovými podmienkami mal možnosť ustanovenia o zmluvnej pokute v drobne písanom texte úverových podmienok nájsť, oboznámiť sa s nimi a zvážiť vhodnosť vstúpenia do zmluvného vzťahu za vopred naformulovaných podmienok dodávateľom. V danom prípade podľa žalovaného nedošlo k dojednaniu zmluvnej pokuty účastníkmi zmluvného vzťahu tak ako to vyplýva z ustanovenia § 544 a nasl. Občianskeho zákonníka. Tým, že ustanovenia o zmluvnej pokute neboli zapracované priamo v texte zmluvy, ale v úverových zmluvných podmienkach, nemohlo vzniknúť ani zdanie, že sa s ustanoveniami o zmluvnej pokute oboznámil a že na týchto sa spoločne s veriteľom dohodol, resp. že boli účastníkmi individuálne dojednané (§ 544 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka). Navyše, výška zmluvnej pokuty je určená formulárove bez ohľadu na výšku záväzku spotrebiteľa, a preto je potrebné podľa neho mať za to, že dané ustanovenie nebolo individuálne dojednané. Nárok žalobcu je totiž uplatnený z typickej typovej formulárovej zmluvy, do obsahu ktorej spotrebiteľ nemal vôbec možnosť zasiahnuť a jej obsah individuálne ovplyvniť. Ďalším aspektom je podľa žalovaného aj samotná výška zmluvnej pokuty, ktorá bola určená jednotnou sumou za porušenie viacerých pre neho zo zmluvy a zo všeobecných úverových podmienok vyplývajúcich povinností. Na základe uvedeného podľa žalovaného súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil aj z toho dôvodu, keď žalobcovi priznal nárok na zmluvnú pokutu, hoci tento nárok mal zamietnuť.

5.1 Žalovaný v odvolaní poukázal aj na tú skutočnosť, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v zmluve nie sú uvedené náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) a k) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Z tohto dôvodu má žalobca právo domáhať sa len zaplata istiny nezaplatených splátok č. 6 až č. 11 (splátky z 10. 03. 2013 až 10. 08. 2013 vrátane), t. j. spolu v sume 1 593,25 €. Na druhej strane zo splátok už zaplatených žalovaným je podľa žalovaného vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru žalobca povinný vydať žalovanému bezdôvodné obohatenie vo výške už zaplatených úrokov v termínoch od 10. 11. 2012 do 10. 02. 2013 vrátane, t. j. spolu 428, 18 €. Výsledný nárok žalobcu z titulu neuhradených splátok po započítaní nároku žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru tak predstavuje sumu 1 165,07 €.

5.2 V závere odvolania žalovaný navrhol, aby odvolací súd vzhľadom na to, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru nie je v súlade so zákonom, rozhodol tak, že žalobca má z uplatnenej sumy 16 072,69 € s príslušenstvom nárok len na sumu vo výške 2 144,35 € s príslušenstvom. S tým súvisí aj nárok žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 13,34 %, pričom žalovaný má nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 86,66 %; zároveň si žalovaný uplatnil nárok aj na náhradu trov odvolacieho konania.

5.3 Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že: „žalobu žalobcu zamietá v rozsahu prevyšujúcom sumu vo výške 2 144,35 € spolu s úrokom z omeškania špecifikovaným v petite odvolania.

6. Žalobca sa k doručenému odvolaniu žalovaného písomne vyjadril, pričom vo vyjadrení uviedol, že na prostriedky procesnej obrany uvedené žalovaným v odvolaní by odvolací súd s odkazom na ustanovenie § 151 ods. 1, § 153 ods. 1, § 154, § 366 CSP nemal prihliadať, keďže v prvoinštančnom konaní neboli uplatnené, hoci žalovaný mal na to viac ako 3 roky, aby ich predložil. Žalovaný sa pojednávaní nezúčastňoval a okrem písomného odporu nepredložil žiadne iné vyjadrenie, a preto pre neho nepriaznivé rozhodnutie nie je možné zvrátiť uvádzaním novej procesnej obrany. Ide najmä o

skutkové tvrdenia, že žalovanému nikdy nebolo doručené oznámenie právneho predchodcu žalobcu o vyhlásení predčasnej splatnosti celej úverovej pohľadávky alebo, že právny predchodca žalobcu neučinil upozornenie, že v prípade omeškania dlhšieho ako 3 mesiace bude oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť celej úverovej pohľadávky. Pasivita žalovaného s odvolaním sa na hospodárnosť konania nemôže za žiadnych okolností ísť na úkor žalobcu. Vyhlásenie predčasnej splatnosti celej úverovej pohľadávky žalovaný v prvoinštančnom konaní nepoprel, čím sa stala táto skutočnosť nespornou. Napriek uvedenému, žalobca ako dôkaz o tom, že oznámenie o stanovení splatnosti úverovej pohľadávky bolo žalovanému doporučenou poštou zasielané, predložil fotokópiu vrátenej zásielky, z ktorej je zrejmé, že sa dostala do sféry dispozície žalovaného, hoci si ju žalovaný neprevzal v odbernej lehote. S odkazom na bod 12.6 Všeobecných úverových podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy, sa takáto zásielka považuje za doručenú. Taktiež na možnosť vyhlásiť splatnosť celej úverovej pohľadávky právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného e-mailovou správou zo dňa 3. mája 2013, ktorú právny predchodca predložil súdu vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 3. mája 2016. Podľa žalobcu právo veriteľa na vyhlásenie predčasnej splatnosti celej úverovej pohľadávky, ako aj právo veriteľa na zaplatenie zmluvných pokút bolo so žalovaným riadne a platne zmluvne dohodnuté. Podľa názoru žalobcu ustanovenia týkajúce sa zmluvných pokút nemusia byť uvedené priamo v úverovej zmluve, aby boli pre žalovaného záväzné. Žiadny právny predpis to výslovne neustanovuje. Ich uvedenie vo všeobecných úverových podmienkach je podľa názoru žalobcu dostatočné. Podotkol, že žalovaný predmetné všeobecné úverové podmienky vlastnoručne podpísal, čím potvrdil, že sa s nimi riadne oboznámil a súhlasil s takýmito podmienkami (bod 13.8 VÚP). Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru je vyjadrený v úverovej zmluve dobou splácania úveru, kde uvedené 48 mesiacov. Podľa názoru žalobcu je dostatočné, ak výška, počet a termíny splátok istiny a úrokov sú uvedené v splátkovom kalendári. Uvedenie rozpisu splátok v splátkovom kalendári, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy je vo všeobecnosti bežnou a zaužívanou praxou, ktorá sa nijako neprieči právnym predpisom, a preto predmetný úver nemôže byť považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom napadnutom rozsahu a zároveň, aby priznal žalobcovi nárok voči žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania, vrátane trov právneho zastupovania v rozsahu 100 %.

7. Žalovaný doručil súdu prvej inštancie dňa 25. 01. 2018 podanie s názvom: „Stanovisko žalovaného k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného“, v ktorom zareagoval na argumentáciu žalobcu týkajúcu sa ustanovení CSP upravujúcich prostriedky procesného útoku a procesnej obrany. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, že žalovaný - spotrebiteľ nepoprel predložený dôkaz - vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, žalovaný uviedol, že ide o zvláštnu argumentáciu a o zvláštne pochopenie ustanovení Civilného sporového poriadku upravujúcich prostriedky procesného útoku a procesnej obrany zo strany žalobcu. Žalobca si tieto ustanovenia pravdepodobne podľa žalovaného vykladá tak, že ak spotrebiteľ v konaní, na ktoré sa aplikujú príslušné ustanovenia o ochrane slabšej zmluvnej strany, nepoprie, že žalobca odoslal listinu, ktorou vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, tak táto listina sa automaticky stáva takou, ktorej platnosť (teda súlad s právom) súd nemusí skúmať. Pravdepodobne by potom veriteľom stačilo v konaniach voči spotrebiteľom čokoľvek tvrdiť, a v prípade nerozporovania takého tvrdenia zo strany spotrebiteľa by sa mali dôkazy a tvrdenia veriteľov považovať za finálne a súde by ich zrejme potom ani nemali posudzovať pre ich súlad s právom. K tvrdeniu žalobcu, že právny úkon, ktorým ho upozornil na možnosť uplatnenia práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, je e-mail zo dňa 3.5.2016, žalovaný uviedol, že tento e-mail bol podľa jeho obsahu adresovaný pani Juliane Leovej na e-mailovú adresu juliana.leova@hotmail.com. Z e-mailu navyše podľa žalovaného nevyplýva, s ktorou konkrétnou splátkou úveru bol v omeškaní a ktorú konkrétnu splátku žalobca od neho ako spotrebiteľa požadoval zaplatiť tak, aby tento predišiel vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. V e-maili je len všeobecne uvedené, že je treba úver aj naďalej splácať, v opačnom prípade pristúpi žalobca k zosplateniu. Z e-mailu nie je možné identifikovať, s ktorou konkrétnou splátkou mal byť v omeškaní a ani nie je zrejmé, či v tom čase bol vôbec v omeškaní s nejakou splátkou. Podľa žalovaného ide o zmätočný a neurčitý právny úkon žalobcu. Navyše, z tohto právneho úkonu nie je ani možné určiť, či bol spotrebiteľ vôbec v omeškaní s nejakou splátkou úveru po dobu 3 mesiacov. V ďalšom texte vyjadrenia k vyjadreniu žalobcu žalovaný zopakoval argumentáciu uvedenú v jeho odvolaní.

8. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 379 CSP a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa §

389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť a podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok žalovaného, ktorý v odvolaní namietal, že odvolaním napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že právne posúdenie je činnosť súdu, pri ktorej súd podriaďuje zistený skutkový stav pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru či právo prizná alebo nie..

10. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

12. Z obsahu spisového materiálu súd zistil, že právny predchodca žalobcu a žalovaný dňa 10.10.2012 uzavreli Úverovú zmluvu č. LZB/12/60058 (č. I. 7 spisu), predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému v celkovej sume 14 500,00 €, keď podľa zmluvy o úvere mal žalovaný splácať úver v 48 mesačných splátkach. Nakoľko žalovaný nesplácal úver podľa v zmluve dohodnutých podmienok, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 07. 08. 2013 úver zosplatnil ku dňu 10. 09. 2013 (č. I. 15 spisu). Takýto postup veriteľa bol však v rozpore s citovaným ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pretože neupozornil žalovaného v zákonom stanovenej lehote na uplatnenie tohto práva.

13. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že na to aby žalobca mohol pristúpiť k zosplatneniu nesplácaného úveru musia byť splnené podmienky jednak v zmysle ustanovenia § 565, ale i v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, inak tento úkon nemožno považovať za platný. Žalobca k takému úkonu pristúpil listom zo dňa 07. 08. 2013 (č. I. 15 spisu), avšak z uvedeného listinného dôkazu, z obsahu spisu ako ani zo žaloby nie je zrejmé, či žalobca postupoval pri zosplatnení úveru v súlade so zákonom - podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie navyše ani nevyplýva, že by sa súd prvej inštancie s predmetnou skutočnosťou dôsledne nezaoberal.

14. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vôbec neskúmal predpoklady platného zosplatnenia úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, preto mal odvolací súd za to, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď uzavrel, že nakoľko žalovaný v priebehu konania zosplatnenie úveru nerozporoval tak mal za to, že došlo k platnému zosplatneniu.

15. Priznanie sumy 16 072,69 € s príslušenstvom žalobcovi z hore uvedených dôvodov za daných skutkových okolností po právnej stránke neobstojí, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil ustanovenia 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP), pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 CSP) ani na jeho zmenu (§ 388 CSP).

16. Odvolací súd na záver dodáva, že sa nezaoberal s odvolacími námietkami žalovaného týkajúcimi sa dojednanej zmluvnej pokuty ako aj chýbajúcich náležitostí zmluvy o úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., pretože vzhľadom na dôvod zrušenia rozhodnutia súdu prvej inštancie by to v danom štádiu konania bolo nadbytočné, to ale neznamená, že by ich súd prvej inštancie pri opätovnom rozhodovaní vo veci nemal brať na zreteľ.

17. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci na ďalšie konanie bude zopakovať a doplniť dokazovanie o zistenie skutkových okolností, či žalobca postupoval pri zosplatnení úveru v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka (pokiaľ ide o vyžitie práva na zosplatnenie úveru najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky), následne vykonané dôkazy v zmysle ustanovenia § 191 CSP vyhodnotiť a aplikujúc ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho

zákonníka a ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka opätovne vo veci rozhodnúť s tým, že v novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

18. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).